

Menet közben veszik el az ételt

Továbbra is naponta több ezer menekült és migráns ember lépi át Magyarország határait. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat az elmúlt hetekben Hegyeshalomban és Baracson nyújtott segítséget, ez utóbbi helyszínre azonban már nem érkeznek emberek. Hegyeshalomban napközben a Vöröskereszt, az Ökumenikus Segélyszervezet és a Máltai Szeretetszolgálat egyaránt jelen van, az éjszakai órákban azonban kizárólag a máltai szervezet munkatársai teljesítenek szolgálatot

Hegyeshalomba naponta 5-6 menekülteket és migránsokat szállító vonat fut be, ezekkel a szerelvény hosszától függően 800-1500 ember érkezik. A vasútállomáson leszálló a tömeget rendőrök és vasútőrök várják, a sorokba rendeződő embereknek ők mutatják meg az 1-es főúton található „régis átkelőhöz” vezető utat. A menekülők nagy tömegben, viszonylag gyorsan kelnek át a határon, hosszú soraik 20-30 perc alatt vonulnak el a karitatív szervezetek sátrai előtt, ahol forró teával, ivóvízzel, szendvicsekkel és némi édességgel várják őket. A legtöbben meg sem állnak, menet közben veszik el a feljüket nyújtott ételt, italt. Ritka az, amikor valami mást is kérnek, inkább az önkéntesek szólítják meg a kisgyermekes családokat, vagy a láthatóan fáradt, fázó embereket: nincs szükségük egy meleg ruhadarabra, vagy egy forró kávéra?

Aki kiáll a menetből, rendszerint meg is pihen tíz percre, negyedórára. A segélyszervezetek munkatársai ilyenkor tudnak néhány szót váltani velük, már persze, ha akad a közelben valaki, aki érti az angolt. Októberben még mindig látni mezítlábas kisgyerekeket, a teajarat csomagtartójában jó esetben kerül megközelítőleg jó méretű cipő, vagy legalább egy pár meleg zokni. A sátorban a gázpalackra kötött üstben állandóan gőzölög a forró víz, van mivel bébitápszert keverni, ha éppen arra van szükség. A legkisebb gyerekeket egész nap kézben cipelő asszonyoktól a máltai önkéntesek átveszik a kisbabákat, kisgyerekeket, hogy legalább addig pihenhessenek, amíg a szendvicüket megeszik. A menet végére maradó családokat olykor egészen a határig kísérik az önkéntesek.

Az osztrák oldalon kerítések között vezet tovább az emberek útja, fekete egyenruhás rendőrök és az osztrák Vöröskereszt emberei várják őket. Aki elfáradt, betérhet a hatalmas sátrak valamelyikébe, ahol vaságyak várják vendégeiket, a legtöbben azonban mennek tovább, a buszokhoz, amelyek tudomásuk szerint Bécsig viszik majd őket.

A határ magyar oldalán az átzúduló tömeg után maradt szemetet felseprik, összetakarítják az önkéntesek. Az edények kiürültek, a szendvicsek elfogytak, autók, mikrobuszok indulnak a távolabb eső épületekhez, ahol időközben újra megfőzték a teát, felhalmozták a becsomagolt szendvicseket. Az elnéptelenedő határátkelőn ilyenkor csak a segélyszervezetek munkatársai maradnak. Van három-négy órájuk a következő vonat érkezéséig, azután kezdődik minden előlről.

Fotó: Majoros Árpád

[Képriport az átkelőről](#)

Korábban:

[Horvátországban és az osztrák határon is ellátást nyújtunk](#)

